Lutherrózsa

A Tatai Evangélikus Egyházközség hírlevele. Kapják a gyülekezet tagjai és Tata vonzáskörzetének evangélikussága.
Kiadja: Franko Mátyás evangélikus lelkész Tel./Fax: 34-487-834 **e-mail: frankom@axelero.hu**

Vendégek Finnországból

Szeptember 16-án délután 6 órakor pontosan megérkezett az a 24 fős gyülekezeti csoport, melynek tagjai a távoli Joenssuból látogattak meg minket... Gyülekezeteinket mintegy két évtizede a barátság és testvéri szeretet sűrű szálai kötik egymáshoz, s ez a legutóbbi alkalom is a kapcsolaterősítő események sorába jegyeztetik fel.

A gyülekezet vendéglátást vállaló tagjain kívül mások is izgalommal várták barátaink érkezését. A vártnál (a bérelt busz sietett tovább?) gyorsabban leszállított vendégeinket

Az ünnepélyes köszöntések utáni beszélgetésekben felelevenedtek a régi közös élmények...

Matti Haunia lelkész a Joensuu-Pielisenssui Gyülekezet köszöntő szavait mondja...

rögtönzött agapéra invitáltuk. A baráti beszélgetésre lehetőséget adó agapé előtt a köszöntésekre és kitüntető emlékérmek (Pro Ecclesia Lutherana Tatensis) átadására került sor. *Matti Haunia, Paula Sainio, Samuli Rannta* lelkészek évtizedes áldozatos munkásságukért kapták a kitüntetést. (Az emlékérem átadására először most került sor – az éremről szóló cikket lásd a túloldalon.)

Pénteken városnézésen (köszönet Varga Istvánné Katinak) a vettek részt vendégeink; s akik tehették elkísérték őket. A Hotel Kristály éttermében közös ebéddel ért véget a délelőtti program. Este az Eötvös Gimnázium dísztermében a Magyar-finn Baráti Társaság által szervezett alkalmon a Szent Márton Kamarakórust, Maknics Dóra által előadott népdalokat, valamint a Kenderke Néptáncegyüttes műsorát hallgathattuk, nézhettük meg. (Köszönet nekik érte!)

E szép este után vendégeink a szállásadójuknál elköltötték a „búcsúvacsorát"... mert másnap korán reggel, hat óra előtt a reptérre kellett indulniuk.

Paula Sainio lelkésznő tolmácsolás közben... Kiváló »magyar« nyelvtudása is erősítő kapocs gyülekezeteink között.

A fehér asztal mellett...

A 24 fős finn csoport és a fogadásukra megjelentek hamar megtöltötték a templomot. Barátaink közül sokan most voltak először Magyarországon.

Jóllehet igen kevés időre tudtak testvéreink meglátogatni minket, de nagyon jó volt velük együtt lenni, beszélgetni, épülni egymás hite, élettapasztalatai által. Köszönjük nekik is, hogy fáradtságot, időt és nem utolsó sorban financiális erőt áldoztak erre a találkozásra.

A Gyülekezet Vezetősége és a magam nevében itt is köszönöm mindazoknak az áldozatos segítségét, akik vendéglátásban, szervezésben, technikai „háttérmunkában" találkozónk sikeréért tevékenykedtek!

Isten áldása kísérje mindenki munkáját!

Franko Mátyás

Emlékérem

EGRI GYÖRGY szobrászművész a Tatai Evangélikus Gyülekezet fennállásának 75. évfordulójára emlékérmet készített. A 110 mm átmérőjű 5-10 mm vastag bronzból készült alkotás a Tatai Evangélikus Templomot ábrázolja. A kompozíció alsó részét vadrózsák (Istent kereső emberek) díszítik, amik mintegy benyomulnak a a templom bejáratán (hogy ti. „megszelídülve") dicsőíthessék az Istent. Az érem felső peremén olvasható felirat: „75 éves a Tatai Evangélikus Gyülekezet 1926-2001". A míves munka igen korlátozott számban 5000 Ft/db kapható, amely az öntési költségeket és némi támogatást (gyülekezetünk részére) tartalmaz. MINDEN EGYES ÉREM A MŰVÉSZ ALÁÍRÁSÁVAL HITELESÍTETT, SORSZÁMOZOTT, KATALOGIZÁLT!

A művész az öntőforma elkészítéséig minden költséget(!) magára vállalt, mint mondta: *„Ajándéknak szánom."*. Aki teheti vásároljon belőle, hiszen nemcsak művészi értékű, egyedülálló darabról van szó, de szép emlékként személyes élményeket is idézhet.

Kevés Gyülekezet mondhat magáénak ilyen emlékérmet; kiváltságnak érezhetjük, hogy ilyen rendkívüli módon megemlékezhettünk gyülekezetünk legújabb kori megalapításáról!

Érdeklődés – vásárlás: Franko M. 487-834

Bábeli álom...

– Egy terrortámadás emlékére –

Olyan nap volt mint a többi. Az emberek többsége fáradtan ébredt. Ki-ki a saját metódusával igyekezett felkészítenie magát az előtte álló nap elvárásaira. Az egyik álmosan kávét szürcsölt, a másik gyógyteát főzött, a harmadik – most kivételesen – kihagyta reggeli kocogását, s inkább megajándékozta magát egy kis lustálkodással.

A nap szokásos méltóságával kelt; s ahogyan tegnap, úgy ma is, örök igazságával szándékozott sütni jókra és gonoszokra egyaránt. A reggel derűs csillogása vágyakat ébresztett a fiatal lelkekben – tervezték a napot. Ki-ki a maga kedvesére gondolt, s a délutánra tervezett találkozás izgalma dobogott szíveikben. A kereskedők ma reggel is szokásos koreográfiájukkal kínálták portékáikat, a tanulók iskolába igyekeztek, s a kicsiny gyermekek önfeledten játszadoztak a parkban. A tőzsdén is szépen emelkedett a görbe...

Minden olyan szép volt – legalábbis azok számára, akik mint tegnap és tegnapelőtt, ma is szorgalommal és elszántsággal indultak munkahelyükre megmászni a napi kihívás-hegyeket.John is így indult munkába. Autója ma is engedelmesen simult az aszfaltra, hogy gazdája akarata szerinti sebességgel ő is odategye sietős részét a fejlődés nagy fogyasztói asztalára... „Az élet nem is annyira rossz!" – gondolta John. Tegnap végre aláírták szerződését – öt évre. Már nagyon várta, hiszen ez volt álmai megvalósításának nagy lehetősége. Igaz, még nem a saját pénzét forgatja, de World Trade Center-ben dolgozni, a kapcsolati tőkét gyarapítani, az ígéretes lehetőségeket meglátni... nos, ez mégiscsak kevesek kiváltsága. S mi az a napi 40 mérföld – autóval?... Szerencsés fickónak érezte magát, s ezt a napot is...

Ritkán voltak vallásos gondolatai, azok is inkább keveredtek imádott nagyapja emlékképeivel. Amikor tizenévesen kereste az elvárásrendszerek alig átlátható dzsungelében saját ösvényét, akkor kellett megbirkóznia nagyapja elvesztésének könyörtelen tényével is. Nem tudta miért, de ma reggel őrá gondolt. Talán a közös álmodozások, a kirándulások felejthetetlen élményei okozták furcsa érzéseit. Beérni látszott mindaz, amit tanult tőle. A lehetőségek kivárásának taktikája, az álmok fontossága, a célért küzdés eltökéltsége. Megint szerencsésnek érezte magát... annak ellenére, hogy apja korán otthagyta őket mégis itt volt az apja helyett apja: a Big Daddy...

Már a metrón ült. Minden megállóban csinos lányok mosolyogtak rá az óriásplakátokról. Hamisan kimerevített fél- vagy teljesen erotikus pillantásaikkal autót, mosóport, porszívót és más „hasznos dolgot" reklámoztak. A díszlet elengedhetetlen kellékei – gondolta John. Édeskésnek tűnő mosolyuk nélkül az ő napi üzlete sem köttetne meg... A 24órás plakát-öröm révén nem épülne az Álom-Bábel, a jólét harmadik-évezredi paradicsoma.

Érdekes gondalatai közben már ki is ért a nyílt utcára. Alig kétszáz méterre a Világkereskedelmi Központ majd félkilométeres ikertornya karcolta büszkén az eget. Nincs ember, akit ne bűvölne el, nincs tekintet melyet ne repítene magasba a tervező ember monumentális építészeti csodája... „Az Élet itt van, csak meg kell látni, itt magasodik előttünk, csak egy határozott lépést kell tennünk felé!" – gondolta John, és erősen hitte is, hogy életfilozófiájának várfalába megint beépített egy „igazság-követ"...

Ebben a pillanatban iszonyatos dörrenés hallatszott... John önkéntelenül fejéhez kapta kezét, védte magát, de nem is tudta mitől... Talán két másodperc lehetett, de lelkében hosszú percek teltek el... Képek, hangok, rossz és jó élmények megszámlálhatatlan sokasága, mint megannyi filmkocka egymásra téve –, s mindezt átvilágította egy titokzatosan erős és tiszta fény...

E tudati másodperces kábulatból akkor ébredt, amikor arcát a robaj irányába fordította... Mint megannyi hókristály, szétrobbant ablaküvegszilánkok milliói szikráztak az égen, miközben óriási tűzgömb szakított teret magának a kék égen, hogy bíbor palástját kiteríthesse a felhőkarcolókra. Egy-két másodperc telhetett el, amíg John a filmszerűen átélt pillanatok rémségéből kijózanodva, az agy túlélésre berendezkedő ösztönvilágából kiinduló egyetlen racionális parancsnak engedelmeskedni tudott... megfeszített idegszálaiban feltétel nélküli szabadutat biztosított az izmok felé az ősparancsos üzenetnek: Meeneeeekülj!!!

Minden erejét összeszedve rohanni kezdett; még soha így nem érezte lábaiban az erőt. Elemi ösztönös menekülése közben többször visszanézett, de csak kétségbeesett tekintetű menekülő embereket látott...

Egy fél mérföldnyit is futhatott, mígnem biztonságban érezte magát. Minden aznapi teendőét elfelejtve, rémült tekintetével a füstölgő óriásfáklyára nézett. Sportos, erős lábai remegtek az izgalomtól, üveges tekintetével bambán meredt munkahelyére...

A távolból ezüstösen csillogó óriásgép tűnt elő... John nem tudta, hogy a fedélzeten többtucatnyi ember megkövült tekintettel, a lét utolsó előtti pillanatainak drámaian tiszta valóságában hasonlóan az Istenre gondol... – ... mint ő.

John „istenesnek vélt" gondolatait újabb robbanás irtózatos hangja szakította félbe.... – ...értetlen szívében elhatározás született.

Franko Mátyás

Ajánlott ige: Jel 6,1-7

BIBLIAÓRA

Szeptembertől a régi szokásnak megfelelően csütörtökönként tartjuk biblia-tanulmányozó alkalmunkat. Lukács evangéliuma alapján vizsgálódunk Jézus életrajzában. Mindenki, aki többet szeretne tudni nemcsak hitéről, Uráról, hanem kérdései vannak a keresztény élet gyakorlatával, szeretettel várom ezekre az alkalmakra. Köszönöm mindazoknak, akik eddig is időt áldoztak az önképzés eme közösségi formájára, s jelenlétükkel kérdéseikkel, hozzászólásaikkal engem is inspirálnak. Szeretettel várok mindenkit!

fm

Alkalmaink

szeptembertől

csütörtök este 6 óra
Bibliaóra

péntek du. 1/2 4 óra
konfirmációi előkészítő

vasárnap de. 10 óra
istentisztelet+párhuzamosan gyermekbiblakör

Jöjjünk és hivogassunk másokat is!

EVANGÉLIKUSOKAT KERESEK!

Kérem mindazokat, akik tudnak a környezetükből evangélikusokról, hogy címüket jutassák el hozzám. Egy ilyen (kibővített) névsor alapján eljuttathatom körleveleimet/meghívóinkat hozzájuk is, hogy minél gyakrabban érje el őket a hívogató szó.